

СЕКЦІЯ № 3

Сташкевич Н.М., Сташкевич О. С.

ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ ЯК ДЖЕРЕЛО САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

У сучасних умовах розвитку освіти і підготовки висококваліфікованих кадрів одну з найважливіших ролей відіграє вміння студента адаптуватися до мінливих умов життя, самостійно здобувати необхідні знання, уміти їх аналізувати та застосовувати на практиці для вирішення певних завдань, критично мислити, грамотно працювати з інформацією, займатися самоосвітньої діяльністю. З переходом до нових освітніх стандартів це питання стало як ніколи актуальним, тому що відбувся перехід від парадигми навчання до парадигми освіти. У традиційній системі освіти студент накопичував знання «на все життя», а новий формат передбачає набуття базових знань, необхідних «для життя», тобто «учень» стає «навчаються». Тому вища освіта покликана давати основу для систематичного продовження освіти протягом усього подальшого життя, поряд із загальною і професійною підготовкою [1].

Самоосвіта – придбання знань шляхом самостійних занять, без допомоги викладача. Говорячи про самоосвіті слід мати на увазі той факт, що під цим терміном часто розуміють реалізацію індивідом власного потенціалу, своїх здібностей, найбільш повне виявлення особистістю своїх індивідуальних і професійних можливостей. Самоосвіта розглядають як спеціально організовану, самостійну, систематичну і пізнавальну діяльність студента. [2]

Безумовно, самоосвіта в контексті навчання у вищому навчальному закладі, поза сумнівом, має дуже важливе значення. На сьогоднішній день однією з найбільших майданчиків для реалізації своїх можливостей, доступ до інформації та самостійного навчання є мережа Інтернет. Тут представлено

безліч різних форм, методів і технологій, за допомогою яких є можливість досягти бажаних результатів у процесі самоосвіти.

Сучасна методологія освіти вимагає приведення методів навчання у відповідність з вимогами життя, які на перший план висувають розвиток у студентів самостійності і активності мислення. Ні освітня система, ні наука не може дати відповіді на всі питання повсякденного життя. Розуміння світу в різних його проявах досягається тільки в процесі самостійної активної взаємодії з ним [3].

Сьогодні світ знаходиться в постійному стані змін, розвитку технологій, а так само засобів комунікацій. Поняття «соціальні мережі», «твіти», «блоги» вже тісно вкоренилися у свідомості як студентів, так і викладачів. Всесвітня мережа Інтернет об'єднала в собі безліч світових інформаційних ресурсів. Самостійність у вмінні знаходити необхідну інформацію з проблеми, яка цікавить, і шляхів вирішення цієї проблеми є необхідною умовою діяльності сучасної людини. Оволодіння новітніми інформаційними технологіями розширює поле для самостійної роботи студента, так і коло спілкування з фахівцями в області його професійних інтересів. Освітній процес при цьому проходить з використанням таких новітніх технологій, як комп'ютерні та відео конференції, різні засоби отримання навчального матеріалу, що цікавить, через web-сторінки, електронну пошту, дискусії учасників через web-форуми, а також за допомогою електронної торгівлі, замовивши літературу в Інтернет - магазинах.

У своїй практичній освітній діяльності всесвітня інформаційна мережа сприяє встановленню атмосфери постійної самоосвіти студента, який отримує знання, набуті людством раніше, і знання, що здобуваються сучасною наукою, безпосередньо через спілкування з ученими різних країн і наукових шкіл. Ця середовище сприяє розвитку творчо активної особистості студента, студент ставиться в положення дієвого суб'єкта пізнання і спілкування.

При цьому зміни в системі освіти мають сприяти розв'язанню двох основних завдань в умовах інформаційного вибуху:

- підвищення ефективності навчання;
- розвитку здатності до самоосвіти.

Проблема підвищення ефективності освіти полягає в пошуку шляхів вирішення суперечностей між зростаючим обсягом навчальної інформації, яка надається студентам, і тенденцією до скорочення нормативних строків освоєння цієї інформації. Тут на допомогу приходить Інтернет і дистанційна самоосвіта.

Що потрібно зробити для вирішення проблеми:

- удосконалити планування навчального процесу на основі раціонального поєднання можливостей очної та заочної форм навчання;
- широко впровадити в навчальний процес інформаційні технології, включаючи розробку програм дистанційного навчання;
- перейняти європейський досвід у проведенні вузьконаправлених онлайн-тренінгів, конференцій та форумів, де, студент може як прийняти участь, так залишитися слухачем;
- підвищити вимоги до професійного майстерності професорсько-викладацького складу і до методичного вміння прищепити інтерес і розвинути навички самостійної пізнавальної діяльності студентів в мережі Інтернет;
- залучення студентів до науково-дослідної діяльності, прищеплення їм навичок публічних виступів з науковими доповідями, участі в дискусіях, інтернет - форумах.

Література

1. Мініна Е. В. Самоосвіта як форма самостійної роботи студентів / Е. В. Мініна // Педагогічна освіта. – 2013. – С. 24-30.
2. Роберт В. В. Теорія і методика інформатизації освіти (психолого-педагогічний та технологічний аспекти) / В. В. Роберт. - М., 2010. – 274 с.
3. Роберт В. В. Тлумачний словник термінів понятійного апарату інформатизації освіти / В. В. Роберт, Т. А. Лавина // - М., 2009. – 98 с.
4. Studway [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://studway.com.ua/>